

Súd: Krajský súd Trenčín  
Spisová značka: 3Tos/125/2018  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118011233  
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2019  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš  
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3118011233.1

## Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Dušana Krč-Šeberu a JUDr. Michala Antalu, v trestnej veci proti odsúdenému X. F., nar. X.XX.XXXX v I., trvale bytom I. XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 24. januára 2019, prejednal sťažnosť odsúdeného X. F. proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 26. októbra 2018, sp. zn. 6Pp/169/2018 a takto

### rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného zamietá, pretože nie je dôvodná.

### odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 26. októbra 2018, sp. zn. 6Pp/169/2018, bolo rozhodnuté tak, že podľa § 66 ods. 1, 2 Tr. zák. s použitím § 415 ods. 1 Tr. por. sa návrh záujmového združenia občanov K. U., o. z., so sídlom I., D. XXX/X, o podmiennečné prepustenie odsúdeného X. F. z výkonu trestu odňatia slobody, zamietá.

Citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože proti nemu podal odsúdený sťažnosť do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia. Následne odsúdený sťažnosť písomne zdôvodnil. V dôvodoch sťažnosti odsúdený poukázal na to, že v zmysle ustanovení a platného Trestného zákona a poriadku je prvoradou zásadou v trestnom konaní spravodlivý proces. Okrem iného prvostupňovému súdu vytkol, že na pojednávaní chýbal zástupca ústavu na výkon trestu odňatia slobody, ktorý má vplyv na rozhodnutie súdu v otázkach správania odsúdeného od doby vyhotovenia hodnotenia po pojednávanie. Pred pojednávaním žiadal písomnou formou o konfrontáciu a výňatok z jeho osobnej kary, nakoľko sa vo vyhotoveniach nespomenuli jeho pozitívne zápisy, ktorých tam má asi 20 (nie 2 ako to je písané v zápisnici). Uviedol, že by chcel upozorniť na rozporuplné hodnotenia ústavov. Ústav na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou ho odporučil podmiennečne prepustiť a Ústav na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom ho neodporučil, nakoľko sa v tomto ústave nachádza iba mesiac a nepoznajú ho. Odsúdený navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne vrátil vec späť na okresný súd, prípadne aby vo veci sám rozhodol. K sťažnosti odsúdený pripojil aj čestné prehlásenie a písomný sľub, že po jeho prepustení vyhľadá odbornú lekársku pomoc pre liečbu drogovou závislých a súdu oznámi v lehote 15 dní po jeho prepustení meno lekára, ako aj prefotenú zdravotnú dokumentáciu o tom, že túto liečbu vykonáva. Tiež čestne prehlasuje, že oznámi súdu miesto svojho pobytu, a to prihlásením na prechodný, resp. trvalý pobyt z obecného úradu a do 30 dní od prepustenia predloží súdu pracovnú zmluvu od zamestnávateľa, resp. výpis zo živnostenského listu. Je si vedomý všetkých trestnoprávných následkov v prípade, že súdu tieto potvrdenia v danej lehote nedodá a navrhol, aby súd tieto veci nariadil v prípade vyhovenia jeho žiadosti o podmiennečné prepustenie.

Prokurátor, prítomný na verejnom zasadnutí sa po vyhlásení napadnutého uznesenia vzdal práva podať proti nemu sťažnosť.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Na základe preskúmania správnosti konania, predchádzajúceho vydaniu napadnutého uznesenia, krajský súd zistil, že okresný súd postupoval procesne správne, keď o návrhu občianskeho združenia na podmienené prepustenie odsúdeného v súlade s ustanovením § 415 ods. 1 Tr. por. rozhodoval na verejnom zasadnutí. Odsúdený tu mal možnosť vyjadriť sa pred súdom k návrhu na podmienené prepustenie, ako aj k jeho hodnoteniu zo strany ústavu na výkon trestu odňatia slobody.

Na základe preskúmania správnosti výroku samotného uznesenia okresného súdu, napadnutého sťažnosťou odsúdeného, krajský súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol správne a zákonne, keď návrh občianskeho združenia o podmienené prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

V rámci preskúmania správnosti samotných výrokov napadnutého uznesenia, krajský súd skúmal, či je napadnuté uznesenie v súlade so zákonom.

Podľa § 66 ods. 1 písm. a), b) Tr. zákona môže súd odsúdeného podmienené prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody, ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zákona pri rozhodovaní o podmienenom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

V súvislosti s posudzovaním splnenia podmienok na podmienené prepustenie každého odsúdeného, krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že o dĺžke trestu, a teda aj o dĺžke pôsobenia výchovného účinku tohto trestu na odsúdeného rozhoduje súd, ktorý vydal právoplatný odsudzujúci rozsudok. Na druhej strane zákonodarca dobrodením, zakotveným v ustanoveniach o podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, ustanovil možnosť podmieneného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody za splnenia zákonom stanovených podmienok. Z právnej úpravy tohto inštitútu nepochybne vyplýva, že zákonodarca prezumuje možnosť nápravy páchatel'ov trestných činov v rámci výkonu trestu odňatia slobody do takej miery, že i výkonom tohto trestu po dobu kratšiu, než ju stanovil súd v odsudzujúcom rozsudku, je možné pri správnom výchovnom pôsobení dosiahnuť výchovný účel trestu, teda nápravu páchatel'a trestného činu, aby sa do budúca už nedopúšťal trestnej činnosti aj pri jeho pobyte na slobode. Zákonodarca pritom neurčil povinnosť súdu podmienené prepustiť každého odsúdeného, ale ponecháva na úvahu súdu posúdiť, či výchovný účel trestu odňatia slobody aj kratšieho trvania zapôsobil na toho ktorého odsúdeného v takom rozsahu, že z hľadiska zabezpečenia ochrany spoločnosti nie je potrebné, aby odsúdený vykonal celý uložený trest odňatia slobody. V tejto súvislosti považuje krajský súd tiež za potrebné zdôrazniť, že z hľadiska naplnenia výchovného účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. u osoby, ktorá je vo výkone trestu odňatia slobody prvýkrát, vystupuje do popredia výchovná zložka trestu, na rozdiel od osoby, ktorá je opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, u ktorej vystupuje do popredia represívna zložka trestu, keďže u takejto osoby došlo k opakovanému páchaní trestnej činnosti napriek predchádzajúcemu výkonu trestu odňatia slobody.

Na základe preskúmania správnosti výroku samotného uznesenia okresného súdu, napadnutého sťažnosťou odsúdeného, krajský súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol správne a zákonne, keď návrh občianskeho združenia o podmienené prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

Krajský súd považuje za správne závery okresného súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia, podľa ktorých u odsúdeného nie sú splnené všetky zákonné podmienky pre podmienené prepustenie z výkonu trestu podľa ustanovenia § 66 ods. 1, 2 Tr. zák. Uvedené ustanovenie podmieňuje podmienené prepustenie splnením troch podmienok, a to vykonaním trestu v predpísanej dĺžke, preukázaním polepšenia plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu a preukázaním dôvodnej možnosti očakávania, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom sa prihliada aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

V odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd správne uviedol, že odsúdený splnil formálnu zákonnú podmienku, ktorou je vykonanie zákonom vyžadovanej časti trestu, avšak nebola kumulatívne u neho

splnená podmienka preukázania polepšenia plnením si svojich povinností a správaním sa počas výkonu trestu a podmienka odôvodnenej pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného v prípade jeho prepustenia pred vykonaním celého uloženého trestu odňatia slobody. Okresný súd správne poukázal na to, že očakávanie vedenia riadneho života odsúdeným pre prípad jeho podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody musí byť založené na všestrannom zhodnotení osobnosti odsúdeného z hľadiska doterajšieho pôsobenia výkonu trestu odňatia slobody so zohľadnením správania sa odsúdeného aj pred nástupom výkonu trestu, zohľadnením možností jeho nápravy a zohľadnením jeho osobných pomerov.

Podľa správnych zistení okresného súdu v napadnutom uznesení, majúcich oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania (viď hodnotenie odsúdeného) u odsúdeného sa vo výkone trestu odňatia slobody vyskytovali menšie porušenia ústavného poriadku a v jeho správaní sa prejavili tendencie ku skratovému a nátlakovému konaniu (po zamietnutí jeho žiadosti o podmienené prepustenie), ktoré skutočnosti aj podľa názoru krajského súdu bránia dôvodnosti záveru v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zák. o tom, že by odsúdený preukázal polepšenie plnením svojich povinností a svojím správaním.

Podľa názoru krajského súdu okresný súd tiež správne zistil, že odsúdený je opätovne vo výkone trestu odňatia slobody pre spáchanie úmyselnej trestnej činnosti. Odsúdený tak zjavne svojím správaním po vykonaní predchádzajúceho trestu odňatia slobody preukázal, že predchádzajúci výkon trestu odňatia slobody u neho nespĺnil svoj výchovný účel viesť ho k tomu, aby viedol riadny život v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák., čo bolo nepochybne brané do úvahy súdom aj pri ukladaní trestu, ktorý odsúdený v súčasnosti vykonáva. Tieto skutočnosti preto ani podľa názoru krajského súdu nedávajú podklad k tomu, aby mohol súd dospieť k rozumnému presvedčeniu, že u odsúdeného odpadlo riziko ďalšej recidívy.

V tejto súvislosti opakovane považuje krajský súd za potrebné zdôrazniť, že z hľadiska účelu trestu pri recidíve odsúdeného, ktorý je opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, vystupuje do popredia represívna zložka trestu, keďže u neho došlo k opakovanému spáchaniu trestnej činnosti napriek predchádzajúcemu výkonu trestu odňatia slobody, ktorý ho v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. mal viesť k vedeniu riadneho života, na rozdiel od osôb, ktoré sú vo výkone trestu odňatia slobody prvýkrát, u ktorých vystupuje do popredia výchovná zložka trestu. Zo skutočnosti, že odsúdený je opätovne vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselnú trestnú činnosť, logicky vyplýva, že ani predchádzajúca najprísnejšia forma trestu (výkon trestu odňatia slobody) odsúdeného zrejme neodradila od následného porušovania záujmov chránených Trestným zákonom úmyselnou formou, čo svedčí o zjavnej neúčte odsúdeného k týmto chráneným hodnotám aj napriek jeho osobnej skúsenosti s výkonom trestu odňatia slobody.

S poukazom na uvedené krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného proti napadnutému uzneseniu okresného súdu nie je dôvodná. Preto podľa § 193 ods.1 písm. c) Tr. por. rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.